

CALVARUL AR TREBUI AMINTIT ÎN FIECARE ZI

*Spiritual Building Stone No. 4
Piatra de Zidire Spirituală Nr. 4*

Ioan 19:30 „Când a luat Isus oțetul, a zis: S-a isprăvit! Apoi și-a plecat capul, și Și-a dat duhul.”

Profetul a spus:

Calvarul ar trebui reamintit în fiecare zi. Și noi am auzit atât de mult despre acesta, într-adevăr atât de mult despre acesta. Predicatorii au predicat despre el, de la începutul timpului. Cântăreții au cântat în tot acest timp. Profeții au profețit despre el timp de mii de ani, mai înainte ca acesta să se întâmple (**Ps.22: 1-18; Isaia.50: 6; 53: 1-12**), și profeții acestor zile au arătat în urmă asupra acelei zile când s-a întâmplat. **Este o zi atât de importantă.**

Este una din cele mai importante zile din toate zilele pe care Dumnezeu le-a lăsat pe pământ.

Dacă această zi este atât de importantă, una din cele mai mărețe zile, haideți să privim la trei lucruri diferite despre ceea ce înseamnă pentru noi acea zi. Noi am putea lua sute. Dar eu am ales doar trei lucruri diferite, vitale, asupra cărora am vrea să privim, pentru următoarele câteva momente, despre ceea ce Calvarul înseamnă pentru noi. **Și eu mă rog ca aceasta să condamne fiecare păcătos care este prezent, și să facă pe fiecare sfânt să meargă pe genunchii lui, să facă pe fiecare persoană bolnavă să-și ridice credința către Dumnezeu și să pășească afară sănătos, fiecare sfânt să se bucure și să ia o nouă speranță și o nouă stabilire.**

Un lucru important ceea ce Calvarul înseamnă pentru noi și pentru lume este stabilit în întrebarea despre păcat, odată pentru totdeauna (**1.Ioan.3: 9; 5: 18**). Omul a fost găsit vinovat de păcat, și păcatul a fost pedeapsa pe care nimeni nu a putut să o plătească (**Rom.3: 23-27**). Pedeapsa a fost atât de mare, încât nu era nimeni care putea plăti pedeapsa. Eu cred cu adevărat că Dumnezeu a rânduit în felul acesta, ca pedeapsa să fie atât de mare încât nici un om să nu o poată plăti, așa încât **numai El să o poată face, El Însuși. (Isaia 53: 4-5; Evr.2: 14-16).**

Acum, pedeapsa pentru păcat era moartea (**Rom.6: 23**). Și noi toți am fost născuți în păcat, formați în fărâdelege, venind în lume vorbind minciuni (**Isaia.64: 6; Rom 3: 4; Ps.116: 11**). De aceea, acolo nu era nici unul dintre noi care să fi fost vrednic, și nici nu au găsit ei pe pământ vre-unul care a fost vrednic. (**Apoc.5: 1-5**).

Și păcatul nu a început pe pământ. Păcatul a început în ceruri. Lucifer, diavolul, a fost o creatură condamnată pentru nesupunere, mai înainte ca el să fi ajuns pe pământ. Păcatul a început în ceruri, unde Dumnezeu a pus îngerii și așa mai departe, sub aceleași reguli sub care El le-a pus și pe ființele omenești. Pomul Vieții, și pomul cunoștinței, unde omul a putut să-și facă alegerea lui (**Gen.2: 15-17**). Și când lui Lucifer i-a fost dată ocazia să-și facă alegerea lui, el a dorit ceva

mai bun decât a avut Dumnezeu. Aceea a pornit problemele (*Isaia.14: 12-15; Ezek.28. 11-17*).

Prima dată, noi ar trebui să căutăm semnificația acelei zile. Apoi, a doua, noi ar trebui să vedem ce a făcut acea zi pentru noi. Acum, a treia, hai să privim la ceea ce noi ar trebui să facem pentru acea zi, ce ar trebui noi să facem.

Mai întâi, noi ar trebui să privim la aceea, pentru că este o zi măreață, cea mai măreață din toate zilele. Prețul păcatului a fost rezolvat. Puterea lui satan a fost sfărâmată. (*Col.2: 13-15; Gen.3:15*). Și acum, noi vrem să vedem ce ar trebui noi să facem în schimb.

Acum, când Isus a murit la Calvar, în acea zi, nu numai că a plătit prețul pentru păcatul nostru, ci El de asemenea a ☐i făcut o cale ca noi să Îl putem urma (*Evr.10: 19-23*).

Pentru că noi, la fel cum Adam cel căzut a fost răscumpărat, așa cum Duhul l-a călăuzit pe Adam, primul Adam, ☐i prin Duhul el a avut controlul asupra naturii întregi.... (*1Cor.15: 45-50*). Atunci noi, omul de pe pământ care a fost răscumpărat de Cristos prin acea zi la Calvar, noi putem să-l urmăm pe El.

Aceea este ceea ce înseamnă Calvarul pentru voi: o cale deschisă în acea zi pentru voi. (*Isaia.35: 8*)

Acum, când El a murit la Calvar, El a făcut o cale. El Și-a dat Duhul, Duhul Sfânt care a fost trimis înapoi pe pământ pentru ca tu și eu să trăim prin El (*Luc.24: 48-49*). Aceea este ce Calvarul înseamnă pentru noi, să-l urmăm pe El.

Mai întâi, priviți în profunzime în el. Vedeți ce a făcut aceasta pentru noi, și acum ce trebuie noi să facem cu privire la aceasta. Ce trebuie să faci tu și eu? Acum, noi spunem, „Păi, eu apreciez acesta. Aceea este foarte bine.” Dar noi trebuie să acceptăm aceea. Și ca să accepți aceea este, ca tu să accepți Persoana, Cristos, în inima noastră (*Ioan.1: 12-13; 17: 3*). Atunci noi suntem liberi de păcat (*Rom.8: 1-2*) De aceea, acolo nu mai sunt lanțuri de păcat atârinate după noi, de loc. Doar ca și cum noi nu am fi păcătit niciodată... (*Rom.6 :15-18; Gal.3 :13*).

Jertfa perfectă ne-a făcut și pe noi perfecți (*Evr.10: 10, 14*). Pentru că Isus a spus, „De aceea fiți și voi desăvârșiți, așa cum și Tatăl vostru din ceruri este desăvârșit” (*Mat.5: 48*). Atunci acolo nu mai este nimic ce trebuie făcut, ci noi suntem făcuți desăvârșiți în Prezența lui Dumnezeu.

Acum, acolo este unde noi ne pierdem poziția. Dacă noi nu veghem, noi încercăm să privim înapoi la ceea ce noi am fost; și atât timp cât noi privim în urmă la ceea ce am fost, jertfa nu înseamnă nimic pentru noi. Oh, nu puteți voi vedea acesta, biserică? Eu nu aș încerca să fac acesta; eu nu pot, și nici voi nu puteți. Acolo nu este nevoie să încercăm. Tu ești pierdut de la început, atâta timp cât tu privești la ceea ce tu ai făcut. **Dar nu privi la ceea ce tu ai făcut, ci privește la ce a făcut acea zi pe Calvar pentru tine.**

Aceea a plătit prețul pentru tine (*1Petr.1: 18-20*). Aceea rezolvă problema. Păcatele tale au fost ca și cârmânzul, acum ele sunt albe ca zăpada: roșii ca și cârmâzul, acum albe ca și lâna (*Isaia.1: 18*). Atunci voi nu aveți nici un păcat. Tu ești perfect, fără păcat. Nu contează ce ai făcut, sau ceea ce tu faci, tu ești totuși fără păcat. Atâta timp cât tu ai acceptat pe Isus Cristos ca și Mântuitorul

tău, păcatele tale sunt iertate. Orice este iertat, este înlăturat, și este uitat. (*Ierem.31: 34*).

Atunci, ce face acesta? Aceasta vă dă vouă, după acea condiție, Duhul Său, ca să Îl urmați și ca să faceți ceea ce El a făcut, pentru alții care urmează.

El a fost doar un Om, Omul Desăvârșit. El și-a dat viața Lui, și El a dat un exemplu pentru tine.

Acum, ce trebuie să facem noi. Acum, primul lucru ce vreau eu să spun, este: Isus niciodată nu a trăit pentru El Însuși. Viața Lui a fost cheltuită pentru alții. Acea este perfect Viața Eternă. Când tu spui că tu mergi la biserică și tu faci lucruri bune, aceea este bine. Dar când tu trăiești viața pentru tine însuși, tu nu ai Viața Eternă. Viața Eternă este a trăi pentru alții. (*2.Cor.5: 14-15; Mat.25: 31-40*).

Aceasta a fost dovedit când El a venit ca Mielul lui Dumnezeu (*Ioan.1: 29*). **El a trăit și a avut Viața Eternă, pentru că El nu a trăit pentru El Însuși. El a trăit pentru alții. Și voi primiți Viața Eternă primind aceea zi, și voi nu mai trăiți pentru voi înșivă. Voi trăiți pentru alții** (*Rom.14: 7-8*).

Cineva a spus, „Cum poți tu doar să stai și să lași pe cineva să te numească cu așa nume rele?” Tu nu mai trăiești pentru tine însuși. Tu trăiești pentru alții astfel încât tu să poți răscumpăra pe acel om (*1.Ioan.5: 16*). Voi ați devenit fii. Și problema este că biserica a uitat că ei sunt fii. Voi sunteți fii (*Gal.4: 6-7*). Voi ați luat locul lui Cristos (*2.Cor.5: 20*). Voi sunteți fii; deci voi nu mai trăiți pentru voi înșivă; voi trăiți pentru alții.

„Ei bine, Frate Branham, eu pot trăi pentru acest frate pentru că, desigur, el este un om bun.” Aceasta nu este așa. **Trăiește pentru acel om care te urăște.** Trăiește pentru acea persoană care te-ar ucide dacă ei ar putea. Acea este ceea ce ei au făcut pentru El. Ei L-au ucis, și El a murit ca El să-i poată salva. Acea este Viața Eternă. **Când tu ai Acea în pieptul tău, tu te îndrepti spre Ceruri atunci.** Tu sacrifici propriile tale gânduri, le cedezi așa cum oaia își dă lâna. Tu privești înspre Calvar.

Acum, observați, marile lucrări erau ca să aibă putere în biserică, nu numai pentru a vindeca bolnavii, să scoată afară draci, ci ca să dea Viața Eternă pentru credincioși (*Ioan.14: 12*). Duhul Sfânt a venit și a fost dat în mâinile bisericii ca să împartă Viața Eternă. Oh, aceea este ceea ce a însemnat Calvarul. [1]

Când Marele Păstor a fost lovit, Marele Profet-Oaie, când El a fost lovit în urmă acolo, El a zis, „S-a terminat!” (*Ioan.19:30*). Și în chiar acel minut, imediat ce Acest Păstor a fost lovit, totul s-a terminat. **Păcatul este stabilit, acolo nu mai era păcat. Ei erau curați, pedeapsa a fost plătită. Credincioșii a căror nume a fost scris în Cartea Vieții, predestinați de la întemeierea lumii, totul a fost terminat chiar în minutul în care Isus a zis că s-a terminat.** El, Marele Păstor, a venit pentru oile Sale (*Ioan.10: 14-18*). S-a terminat, mâna Lui dreaptă a fost trasă din sânul Lui, lovită. Apoi, la Paște, El a întors-o, a ridicat-o iarăși la pieptul Său, și a întins-o jos către tine și către mine, în forma Cuvântului Său, ca să ne răscumpere înapoi la grădina originală de unde păcatul ne-a scos. Secretul ascuns a măreței Sale inimi a fost descoperit printr-un Profet Păstor. El a fost descoperit printr-un Păstor, profet Păstor.

Nu-i de mirare că munții au sărit și au strigat în acea zi. Nu-i de mirare că soarele și-a ascuns fața și a strigat de bucurie (*Mat.27: 45-53*). Nu-i de mirare că

natura s-a dezlănțuit; vântul a scuturat copacii până când ei s-au scuturat și au fremătat, și s-au bucurat și au sărit. Ei au văzut Profetul Păstor, sus pe munte, răscumpărând fiecare nume care a fost în Cartea Vieții. Și ei au văzut că propria lor natură a fost răscumpărată! Ei au strigat și au sărit. Și lumea a mers într-un cutremur de pământ. Și munții au tremurat, stâncile au căzut. Și soarele a mers jos. Și totul s-a întâmplat. Ca orice adunare, când Păstorul vă descoperă vouă că totul „s-a terminat”. [2]

Când Dumnezeu a privit jos asupra trupului... Duhul L-a părăsit, în Grădina Ghețimani. El a trebuit să moară, un om (*Ioan.19: 25-30*). **Țineți minte, prieteni, El nu a fost obligat să facă aceasta. El era Dumnezeu, Dumnezeu a uns, trupul acela, care era un trup omenesc (Rom.8: 3-4)**. Dacă El ar fi mers sus acolo ca Dumnezeu, El nu ar fi murit niciodată acel fel de moarte; tu nu poți să-l omori pe Dumnezeu. Dar El nu a trebuit să facă aceea. Dar țineți minte, El a mers acolo cu tine în El. **Vedeți, Dumnezeu nu a separat niciodată Mireasa de Mire, încă. Deci când Dumnezeu a privit jos la trupul lui Cristos, El a văzut și bărbatul și femeia. Era totul răscumpărat în acel singur trup. Vedeți? Ei sunt unul și același, același Cuvânt. Același Cuvânt, vorbit despre Mire, vorbește despre Mireasă!**

Ei bine cum poate Mireasa să vină, și să eșueze să manifeste tot ceea ce a fost promis de El; și Mirele vine, și nu ar fi El Mireasa? Dar când El a făcut totul, dovedind acesta chiar prin învierea Lui din morți, după aceea, atunci nu a trebuit Mireasa să facă aceleași lucruri, nu a trebuit să fie exact ceea ce Cuvântul a spus că Ea va fi în aceste zile? Nu a trebuit Ea să se întoarcă prin Maleahi 4? Nu a trebuit Ea să se manifeste ca și cum a fost în zilele Sodomei? Nu ar fi trebuit să fie Cuvântul exact cum este El ?Nu sunt aceste lucruri o identificare perfectă a Cuvântului lui Dumnezeu făcut cunoscut nouă?

Dar Dumnezeu a văzut mai dinainte Mireasa în Mire. Aleluia! Vedeți, pentru a avea soția Lui, la fel ca Adam, El a trebuit să meargă cu Ea. Adam știind ceea ce făcea el; Eva nu a știut ceea ce făcea ea, dar Adam a mers afară cu soția lui. Vedeți? Și Isus a luat locul Soției Lui, și a devenit păcat pentru Ea. Țineți minte, El a devenit voi, El a primit pedeapsa voastră, pentru ca voi să puteți sta în locul Lui. El a stat în locul vostru, pentru ca voi să puteți sta în locul Lui. Ce o dragoste mare! Ce o părtășie! Cum puteți voi să negați aceasta? Cum putem noi să facem altceva decât să-L iubim, prieteni? [3]

Referinte:

[1] Acea zi de pe Calvar - Jeff.In _ 60-0925 Par. 19-6 (pag. 7-8; 14-19)

[2] De ce a trebuit sa fie pastori_ Tucson.Az _ 64-1221 Par. 182

[3] Rasaritul Soarelui _ Jeff.In _ 65-0418M Par. 35-3

Pietre de zidire duhovnicească din Cuvântul descoperit al orei, alcătuite de:
Gerd Rodewald, Friedenstr. 69, D-75328 Schömburg, Germany,
www.biblebelievers.de

*Acolo va veni unul cu un Mesaj care este drept pe Biblie, și o lucrare rapidă va înconjura pământul. Semințele vor merge prin ziare, materiale de citit, până când fiecare Sămânță predestinată L-a auzit.
[Fr. Branham în 'Conduită-Ordine-Doctrină', pag. 673]*